

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consilia || Salomonis, || Sive || Collecta Salomonis || Axiomata

Maxime Necessaria Homini, ut se ipsum sapienter dirigat ; E Gallico In
Latinum versa, revisa & amplicata per Auctorem, cum Indicibus
necessariis

Cureau De Lachambre, Pierre

Coloniæ Agrippinæ, 1694

6 Ut scivi, quoniam aliter non possum esse contiens, nisi Deus det, adii
Dominum, & deprecatus sum illum ex totis præcordiis meis. Sap. 8.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37935

*tet nihilominus exinde egredi. SS. Pa-
tres & spiritali vita dedita persona
tibi desuper modos insinuabunt, opti-
mus vero est, quem in sequenti regula
comprehendes.*

REGULA SEXTA.

*Vt scivi, quoniam aliter non possum
esse continens, nisi Deus det: adij
Dominum, & deprecatus sum
illum ex totis precordijs meis.*

Sap. 8.

PARAPHRASIS.

*Dum desiderarem obtinere gratiam &
vincere meas malas habitudines, san-
cteq; vivere, deprecatus sum eum ex
omnibus precordijs, & tam ardentem,
quam aliquod desiderium illud petere
possit, irrigatus lacrymis & projectus
ante altare, ubi inaudiui vocem suam
qua me vocavit ad poenitentiam, dixi
Domine! Ipsa sapientia & lumen, per
quod monstras homini pulchritudinem
virtutis, est apud te, infunde illud mi-
hi. Tu mihi injungis, ut sim castus &
devotus, da mihi devotionem & ca-
stis.*

*stitem, & postea manda mihi omnia
qua tibi placent.*

REFLEXIO.

NUnquam spera gratias tam spiri-
tuales quàm temporales, nisi eas
petieris. Absque assiduitate orationis,
habebis tantum gratiam, quæ tribuit ca-
stitatem in actu primo, sed secundum
regulas ordinarias Sapientiæ, non habe-
bis nisi per medium orationis eam gra-
tiam, quæ tribuit plenam voluntatem
hoc bonum desiderium perficiendi.

Eodem modo non eas spera, nisi illas
petieris forriter ex ardenti & sincero
corde. Hinc.

Non ferventer ad Deum orare, ut
tuæ infelicis vitæ misereatur, est orare,
ut cesset te punire, quò possis adhuc dif-
ferre tuam conversionem; & est, quasi
de te ipso attesteris, quod timeas ne ex-
audiaris, quia times frangere catenas,
quibus ligatus es ad Creaturas, & quia
times imposterum nihil aliud amare,
quàm ipsum solum.

Deus enim vult, dum oramus, ut &
ipsa nostra præcordia, si foret possibile,
habe-

habeant vocem, & ut in nobis sit quasi
aliquis ignis divinus, qui det nostris ful-
piriis vim ad ipsum ascendendi, & eum
insequendi, quamvis iustitia sua vellet,
ut fugeremus, ne exaudiremur.

Deus etenim desiderat, ut eum pre-
cibus insequamur, & apud eum impor-
tunè sollicitemur: Insequaris eum, & sis
constanter importunus: non timeas
quod possis per suam resistantiam vinci,
ne constanter perseverare possis.

Spera in ipsius verbis, sicut Sancti fe-
cerunt semper sperantes, etiam dum ni-
hil haberent quod sperarent, dic ipsi,
quando videbis jam ipsius manum quasi
extensam, ut immoleris, & quando vi-
debis dexteram ipsius tuo cordi infixam,
quod ex gremio mortis, usque ad por-
tas inferni adores ipsius bonitatem, ex-
pectes ejus gratiam, & sis securus de ip-
sius succursu.

Dic quod sit perire, dum quis fugit
ipsius minas, quod non sit locus secu-
rior in mundo, dum irascitur, quam esse
apud ipsum; quod apud eum sit unicus
locus, in quo afflicti peccatores, & ipsi

mor-

quasi
s ful-
eum
ellet,
mortui possunt invenire salutem. *Ad
quem ibimus? verba vite aeterna habes.*
Sum peccator & sum mortalis, quò ibo
nisi ad te Deus?

pre-
por-
& su-
meat
inci,
ti fe-
n ni-
ipfi,
quasi
o vi-
xam,
por-
, ex
e ip-
fugit
ecu-
n esse
nicus
& ipfi
mor-
Confitearis quod omnia possit, quod
sit Dominus, sed crede firmiter, quod
quamvis sit Omnipotens, non tamen
possit resistere precibus humilium & af-
flictorum, & cum in ipso omnes confi-
dentiae inhabitent, provoca sincerè ad
ejus misericordiam, quia non poterit te
aspicere absque commiseratione, & de-
relinquere illud cor, quod sincerè suae
protectioni & amori se submittit.

Loquere audacter, & dic cum Ca-
nanea muliere, ne sit tecum crudelior
& inexorabilior, quàm herus erga suae
domus caniculos, & quod tantum desi-
deres micas ex sua mensa, & reliquias
Sanctorum: loquere quemadmodum
dicta mulier, quae tam benè scivit, quo-
modo summo Deo loqui oporteat; &
si tuam importunitatem dedignetur, te
repellat, & jubeat discedere, permane,
& projice te ad ejus pedes, ac declara
eidem, quod non sis discessurus, usque
dum

dum tuam importunitatem aut mor-
puniverit, aut te exaudiverit; den-
que tam benè facias, & non desiste à tu-
sanctis violentiis, usque dum ab ipsi-
audias illud amicabile verbum, quo
pluribus peccatoribus consolationem
dedit, & tibi injungat dicere: *O multa
magna est fides tua, fiat tibi sicut vis*: Ob-
stupeo ô creatura infidelis, quam magis
est confidentia & fides tua, vade in pa-
ce, & petitioni tuæ satisfiat.

Principis alicujus terrestris gloria et
prævenire petitiones & dare antequam
aliquis sibi loquatur: Gloria verò Dei
est, expectare usque dum exoretur, et
eò liberalior est, quò magis rogatur,
quo magis aliquis ingemiscit, antequam
petitionem suam exaudiat. Ipsius bene-
ficium cessat quodammodo esse bene-
ficium, quando nimis citò alicui confertur.
Ipsius gratia non est perfecta gratia,
nec perseverantia, nisi quando
evenit post longa constanter perseve-
rantia desideria.

Attende ne statim cedas primæ
denegationi, & ne recedas quasi ex dis-
plicen

plicentia vel desperatione, aut pusillanimitate. Hæc erat eorum infelicitas, qui nihil obtinuerunt: Verum secretum obtinendi est, esse importunum.

Quantum nostra importunitas hominibus displicet, tantum ea Deo placet. Ipsa est verum signum, quando petimus favores spirituales, quod hos ardentius desideremus: & quando petimus favores temporales, ipsa est signum, quod eosdem velimus ab ipso solo obtinere, quod omnibus aliis expectationibus renunciemus. Unum & alterum omnia possunt apud ipsius misericordiam & justitiam. Videt in nostris continuis & importunis precibus probas alicujus filialis confidentiæ, quæ ipsi cor aperit & infinitè placet.

REGULA SEPTIMA.

Habe fiduciam in Domino ex toto corde tuo: In omnibus vijs cogita illum, & ipse diriget gressus tuos.
Prov. 3.

PARA-